

TELEGRAFULU ROMANU

Nr 14. ANULU XVII.

Telegrafulu ese de doue ori pe septembra : joia si Duminica. — Prenumeratia se face in Sabiu la expedita foieci pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresa catre expeditura. Pretiul prenumeratii este pe anu 7. fl. v. a. ear par o jumate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

ten provinciele din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, si tieri straine pe anu 12 fl. 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratelor se platescu pentru intea ora cu 7. cr. si rul, pentru a doua ora cu 5. cr. si pentru a treia repetire cu 3. cr. v. a.

Sabiu, in 16/28 Februarie 1869.

Bud'a, 24 Fauru 1869.

Onorata redactiune a „Telegrafului Romanu“ e rugata a primi urmatorul responsu in dreptat cätra redactiunea „Federatiunei“:

„Dle Redactoru alu „Federatiunei!“

In nr. 6 alu „Federatiunei“ a. c. ai primit reflexiunile mele la nouele invective asupra mea din ans'a unei corespondintie din Fagarasiu in nr. 185 a. tr. a jurnalului d-tale. —

Cu acele reflexiuni demintindu eu impartasirile acelei corespondintie, si desaprobandu program'a passivitatiei si a politicei personale reprezentate in jurnalulu d-tale, — amu facutu cätra acesta unu apel, ca aru si bine si tempu sa mai inceteze cu acele insulte personali, si sa deschida o discussiune mai obiectiva asupra diferintielor de opinione in caus'a natiunale. —

Grest'amu eu, carele la atacurile jurnalului d-tale continue de atat'a tempu asupra mea, si a consociloru mei, amu tacutu numai ca sa nu dau ansa la polemia intr'unu tempo, cändu aveam mai mare lipsa de cointelegera? — Si trecut'amu eu marginile cäviintiei, cu acele reflexiuni, ce le-amu in dreptat numai in contr'a programei passivitatiei si a insultelor personali din jurnalulu d-tale, iera nici decum in contr'a personei d-tale, — fost'au ele dicu — astfelui de atacuri, cari sa provoce dreptu responsu din partea d-tale atari insinuatiuni in contr'a mea, cari — lasu ea suntu lipsite de totu adeverulu — nici nu stau in vre-o legatura cu obiectulu discussiunei? — lasu sa judece opinionea publica! — Eu insa din sirul celu langu alu insinuatiunilor d-tale m'amu convinsu din nou, ca jurnalulu d-tale are cu multu mai mare inclinatiune cätra politic'a personale, decat' sa ne putem servi de elu in desbateri obiective. —

Cändu ti-amu anuntat, ca provocatu fiindu din nou, voiu luá lupt'a, si o voiu purta pâna in fine, amu presupusu o desbatere plausibile, si restrinsa intre marginile convenientiei, iera nu o divisiune in directiunea, ce ai luat, pre care eu o amu condamnat'o a priori.

Din Pasquillu, cu care mai intempinatu, se vede lamurit, ca d-ta n'ai lucratu fatia cu mine din obiectulu differintelor de opinione, ci din urgia personale cu multu mai vechia, a cărei renoire aru si neespllicable, deca nu o ai fi vedit'o de o simpla manevra electorale, si totu deodata si de o preservativa in contr'a imaginatelor — cum dici — „pressiuni mai inalte“.

In atare preocupare ai uitatu cu totulu de simplitu moderstiunei, si de dreptulu unei juste competitie, ce l'ai pretinsu pentru jurnalulu d-tale, cändu l'ai radicatu la inaltimeta unui tribunalu alu opiniunei publice. —

Sub astfelui de auspicie, ce discussiune ulterioare mai pota ave locu intre mine si d-ta?

Sa ieu si eu cu unu Pasquillu in contr'a dtale, cum si facutu d-ta? Ast'a pota aru si celu mai lesne lucru! — dara atare procedere cu totulu ne compatibile cu decorulu discussiunei jurnalistiche — aru si totu deodata si demna de ocar'a publica. —

Destulu de tristu lucru! ca vedemt atari esempe deplorabile in o parte a jurnalisticiei române; destulu de tristu! ca libertatea de opinione prin atari mijloce funeste este constrinsa — cum ai pretinsu — „de a se subtrage dela discussiunea jurnalistica“.

Standu asiä lucrul, preferu de a renunci la ori-ce discussiune ulterioare pre terenulu si in directiunea, ce ai luat. —

Cu acästa declaratiune incheiandu aru trebui, sa dicu remasu bunu jurnalului d-tale pentru totu deun'a, — deca reputatiunea, cu care sunu datoriu positiunei mele sociale, nu m'aru indatorit, ca chiaru

in jurnalulu, ce m'a atacatu, sa respingu macaru odata acele insinuatiuni, cu cari mi-a atentatuo onore; pentru ca vedi dlu meu! deca dta ai concesu, ca ca functionariu publicu mai multu potu folosi natiunei romane si patriei, apoi trebuie sa-mi concedi si intregitatea onorei.

La respingerea aceloru insinuatiuni, lipsite fiindu ele de ori-ce dovëda, n'aru trebui alt'a decat' sa le reindrumezi cu tota indignatiunea, darea fiindu ca ele involyu totu deodata si simburele nimicirei de sine, mi va fi usioru — pre lângă tota rezerva strictei mele defensive — sa le desgolescu totu deodata si in deplin'a loru imbecilitate. —

Dici dlu meu! ca amu fostu tribunu la 1848.

Ce are tribunatulu meu de atunci cu situatiunea presente? nu te pricepu; de si-li pricepu bine intentiunea.

Dece d-ta sub acelu tribunatu intielegi o activitate in genere a barbatilor români, apoi d! Dlu meu! amu fostu tribunu la 1848, amu fostu tribunu dupa aceea in totu felul de functiuni publice, amu fostu tribunu in tote adunările natiunali, bisericcesci si literarie, amu fostu tribunu la tote dietele, amu fostu tribunu activu pretutindenea, unde au cerutu interesele natiunali, — pentru ca program'a mea a fostu si este activitatea. — Cu atare nume de tribunu sum falosu dlu meu!

Iera deca d-ta intielegi sub numele de tribunu numai unu conducatoru de glote din 1848, apoi trebuie sa scii, ca eu in 1848 amu fostu numai unu simplu „buroocrat“ in Fagarasiu, care n'a mirostit ierb'a de pusca, si care deca a esituit si elu vreodata ca gardistu la vre-o parada, nu-si poate retrbui numele de atare tribunu, cum vrei astadi sa pricepi. Aru trebul sa comprebezi vre-o faptu de atare eroismu! — De atele astadi vedemt tribuni si honvedi dandu man'a unii cu altii, unii in castrele guvernamentali, altii in cele opositionali, ba pota chiaru si in acelora de politic'a passivitatiei. — Dece numele de tribunu, ce mi-lu ascrii, nu mai pota avea acea insemnata, ce o ai intentiunato, cändu m'ai glorificatu. Ti multi amesecu asiä dara pentru bunetatea cu care vrei astadi sa me recomandi, — dara ce nu-mi compete nu primescu.

D-ta in discussiunea activitatiei si passivitatieri te-ai impeditat si de decoratiunea mea.

Ce se atinge de acestu obiectu, — sa-lu lasam in competitia celui ce are dreptulu de conferire. —

Totu ce e de lipsa sa scii si d-ta, deca n'ai sciotu este numai acea impregurare, ca eu n'amu rugatu nici odata pre presiedintele dietei dupa cum dici, sa-mi conceda favorea de a subscrive vre-unu actu memorabile, si ca actele memorabile ca si cele nememorabile ale dietei se subscriveau — in testulu magiaru de unu notariu magiaru, celu germanu de unu notariu germanu, celu romanu de unu notariu romanu, si adeca de aceia, cari erau la ordine, si ordinea era pre septamana. — Acum deca subscririerea unui actu memorabile a produsu capabilitatea de o decoratiune, trebua sa o capete si unu notariu magiaru, si unulu sasu, cari au subscrisu acel'a-si actu in limb'a loru, — totusi etata ca acesta nu s'a intemplatu; din contra s'a intemplatu ca cei mai multi au capetatu decoratiuni, cari n'au subscrisu atare actu memorabile.

In fine trebuie sa scii dlu meu si aceea, ca decoratiunile acelea s'au conferit la initiativa guvernatorului tierei fara de a competi careva dupa ele, ca sa-si pota numeră intre alte merite si atare

sobsciriere. — Apoi chiaru sa o si si numerat'o — pasa-ti ce-va?

Sa-ti vedemt acum si pasul diplomaticu, cändu m'ai trasu si pre mine pre terenulu acesta. —

Dece d-ta sub „barbatulu de functiune diplomatica alu Romaniei libere la unu guvern uamicu, cu care a-sifi avutu o conversare de revelatiuni mai inalte“ intielegi pre acelu barbatu, care mai cesti ani, cändu locuiau in Sabiu, in trecerea sea la locul acreditateli sele (mi se pare Belgradulu serbescu), ori de acolo indreptu, comorându catu-va tempu in Sabiu, si fecandu mai multe visite amicabili, m'a cercestatu si pre mine nu in otele, ci in cuartirul meu privat si in cercul familial mele, in care se afla si unu corespondinte poetu alu jurnalului d-tale (tocmai depunea censur'a de advocatu) apoi sum convinsu de onestatea acestor'a, ca voru constatá pre deplinu adeverulu, precum ca tota discussiunea nostra s'a invertit pre lângă obiecte obincute la primele visite, d. e. de tempu, de caleatoria, de activitate si passivitatea ablegatilor nostri, de cau-sa judeilor in Romani'a si alte asemenea lucruri, ce erau la ordinea dilei prin jurnale.

Iera deca la finirea visiteri petrecandu eu pre acelu barbatu dupa cuvintia pâna la usia, m'amu despartit u de elu cu o gluma din parte-mi, ca sa nu faca intrebuintare diplomatica din politisarea nostra — nu pentru obiectulu discussiunei, ci pentru ca „imbile rele“ pre la noi abuseza si de cele mai nevinovate politisari, — apoi ti concedu ca acelui d. diplomatu i s'a pututu paré glușeti'a mea precantela pre paroza, darea acum dupa revelatiunile cele nediscrete ale d-tale, sum sigurn, ca o va afla celu patien de justifica-ta, ut figura docet.

Ai insirat d-ta si alte insinuatiuni mai putinu diplomatice ca aceea, cändu ai disu, ca a-si denunciatu pre cumatolu meu (amou noue cumanati); ca amu mesurat romanismulu meu mai mare ca alu unui amicu; ca amu avutu care-va lupta nu sciu unde la Neue Welt s. a. — La aceste tote, scornituri lipsite de ori-ce dovëda, n'amu alta ce dice, decat' ca le dechiaru simplu de calumni, — precum e si aceea, ca eu m'amu plansu d-tale pentru perderea postului meu. — Dece m'amu plansu vre-o data cui-va, m'amu plansu pentru perderi de posturi in genere, si pentru acele insinuatiuni, ce tentaza la subminarea si a pucinilor functiuni români, ce mai suntu.

Tote aceste denunciari ale d-tale — ori si catu le-ai maiestritu — nu li springescu de locu insinuatiunea principale, ca cei 7—8 insi dela senatulu imperiale, si cei dela dieta pestana te-au denunciaturi in procesele d-tale de presa.

Numai atat'a insinuatiunea dai d-ta jurnaleloru d-tale, ca sa credi ca leau cettu numai cei 7—8? ai scrisu d-ta numai pentru acesta? si numai atat'a valore dai curagiului d-tale, ca sa te vaieti asupra denunciantilor? Dece e asiä, apoi ti dâmu si noi sfatulu, ca sa premergi cu exemplu intorcerei frontariu lui dela zidirile d-tale catra curte! — D-ta scii bine (cum naiba sa nu scii ca fostu translatoru la locuientia) ca tote regimile au buroiele sele de presa, unde se traducu si se cetescu toti articulii politici de ori-ce limba si colore. Au ai presupusu d-ta numai atat'a „diplomatica“ dela barbatii „din regiuni-le mai inalte“ (sau din cele de pre lângă acestea), cu cari te laudi ca stai in „corela-tiunii mai de a proprie“ — ca sa nu-ti faca macaru atat'a complimentu, ca nu dela ei, ci iec'asiä siliti de reclame si denunciari din cõce

si dincolo se vedu indemnati a purcede dupa rigórea oficiului lor? — Séu te-ai credutu in pusionea acelor soin de journalisti, cărora ministrul francesu Villéle sub Carolu alu X le dete indemnitatea sa faca oea mai estrema opositione si sa injurieze in drépt'a si in stâng'a ce le vine inainte, numai că sa pôta trage din aceea cele mai acomodate consecintie? — Eu te tienu pre d-ta cu multu mai „indpendinte“, decâtua sali potu crede, ca stai „in asia de a prope relatiune cu barbatii ce conduc destinele Ungariei“, — dara atât'a vei pricpe si d-ta, ca nuu regimul constitutiunale trebuie sa se tienă cu multu mai strinsu de formele constitutiunali, decâtua sa se pôta subtrage dela iritatia parlementaria provocata prin atare servitii, precum lu face jurnalulu d-tale „gratuita si fără lefa“. —

Déca n'ai preugetatu tôte acestea, apoi sa fi trasu putiu sotie la cu neconsecintie logice, cu cari te-ai adoperat sa infasiezi inventiunea denunciarei celor 7—8 dela senatulu imperiale, si a celor dela diet'a din Pest'a. —

Cum sa si pututa denunciá cei 7—8 insi la „atotu puterniculu Reichenstein“ pre stimaverulu redactoru alu unei foi, ce inaltiâ diplom'a de Octobre si patent'a de Faurn pâna la ceriu, si discutá de alegerile directe in Ungari'a spre a ajunge mai curendu la cei 7—8 insi, pre cari i combatea atunci numai pentru ca nu suntu destulu de Reichsrathisti, iéra mai tardiu 1865/6 pentru ca nu se tien strictu de legile urmante că eflusu naturale alu diplomei si patentei celor parasite „chiaru de nemii“ ce le-au creatu? —

Déca d-vôstra cari a-li postitu numai pentru ca struguri Reichsrathiani erau pré susu aciatati pentru d-vôstra, credeti acum ca e usioru a dice: multi amescuti Dómine ca nu suntu si eu unul dintre acestei, — apoi nu perdeti macaru atât'a din vedere, ca eschiamatinea acést'a se infasieza că o lasitate totu asia de mare, pre cătu e si neconsecintia argumentarei d-tale, ca nu pentru muntii revindecati, pentru cari n'ai curagiul a dice ca te-au denunciati cei 7—8, si pentru cari ai avutu necasulu de presa, ci pentru combaterea politicei „Dominiilor nostru“ celor 7—8 insi, cari te-au denunciati pentru acea combatere, pentru cari n'ai fostu trasu la judecata (ci numai la o dojana, de care ti-a venit a ride — cum dsei —

cu caprariulu de Bud'a) ai fostu incaminat in procesu de presa. — Atare logica aru si impenetrabile, déca nu i-ai si deochiatu tendinti'a intr'acolo, că cu o lovitura preste toti cei 7—8 insi, sa turtesci si pre ablegatii granicierilor cu muntii revindecati. — Dara servitiele si meritele acelor ablegati petru granicieri, si anume a lui Bohatielu din districtulu Naseudului, si de e iertatu a me aminti si pre mine din districtulu Fagorasiului, — despre a căroru urme de activitate incependu dela prim'a loro functiune oficiosa si pâna la memorandele loro din diet'a din Pest'a pentru acei granicieri, vorbescu numerosele acte din archivele districtuali si comunali precum si multele resultate reali ce le-au fostu cu putintia a le reluptá, — suntu cu multu mai stabile, decâtua că suspacionările d-tale trase că de Peru in logic'a infasirarei proceselor d-tale de presa sa pôta altera cătu de putiu similiu de recunoscintia a acelor nobili granicieri, cari au aperat patria si natiunea româna din cei mai vechi tempi si pâna la gloriosulu loru perisod de arme graniciere, dara pre cari d-ta astazi i insultezi de . . . (vedi „Feder.“ nr. 9) numai pentru ca nu alegu ablegati pre placulu „Federatiunei“.

Sa mai amintim si numele celor 7—8 insi dela senatulu imperiale, pre cari i-ai infasiatu că denuncianti ai muntilor revindecati si ai proceselor d-tale de presa? Ba nu! pentru ca acei barbati suntu cu multu mai distinsi, decâtua sa-i tragemu in odiós'a acést'a polemia. — Caracterul loru e cu multu mai probat, decâtua sa faca mancaru possibile denunciarea ce li-o ascrii — intregitatea onestatiei loru e destula garantia, de a puté constata, ca necum sa te si denunciati la atotu puterniculu Reichenstein, dara ei cei 7—8 cu mine dimpreuna (nu-vei denegă intalnirea nostra in cabinetul de lectura a cancelariei aulice) amu intrecesu en totii pentru eliberarea d-tale de urmârile procesului de pres'a de atunci — tocmai asia, dupa cum si acum la Pest'a noi: Bohatielu, Hoszu, Pap Mateiu si e u in corpore amu umblat pre la ministri si la alte persoane de influintia spre a esoperă incetarea procesului d-vôstra pentru pronunciamentu, — pentru pronunciamentul acel'a dlu meu! pre care l-a-ti intentatu chiaru asupra noastră a ablegatilor dela Pest'a.

Iéta Dlu meu! că noi cesti yr'o 7—8 dela senatulu imperiale, si cei dela Pest'a, pre cari Dta intr'adeveru denuncianda-i — , i-ai caracteri-

satu de denunciatori etc. amu umblat nucu de denunciari, ei cu intențiuni nobile, incoronate cu succese si mai nobile. —

Ast'a e Dlu meu totu, ce scimu de procesele Diale de presa, si altu-ceva nu. Amu ajutat un-de amu potutu, dera de strictu n'amur strictu nimenui. —

Daru Dta dici: ca scii mai multe, te provoci la persoane nenumite! la corespondintie dela „amici“, la actele de procesele Diale, ba chiaru si la biografie esiste din regiunile denunciatorilor etc.

E bine! Dlu meu! eu nu me precep sa jocu cu cărtile inchiise, si n'amur sondat terenul nimenii, — pre alu meu vreu sa'l cunoscu pre deplin, — da cărtile tôte pre facia!

Mai justa declaratiune, ce poti astepta dela mine?

Acum sa trecemu si la critica Diale referitor la conduit'a nostra din diet'a din Pest'a! — (Va urmă.)

Cav. de Puscaru.

Revista diuaristica.

Cetim in „N. Fr. Bl.“:

In 18 Februarie se adunara de nou conferintia, pentru dea primi responsulu Greciei. Membri conferintii se indestulira cu responsulu, cu aceia adaugere, ca comunicatiunea intre Grecia si Turcia sa se stabileze ipso facto de nou. Marcusulu Lavallte a decisu pâna cându va se stea deputatiunea grecesa si turcsca in Parisu. Insa responsulu Greciei nu e prea otaritoriu.

Grecii provocati la responsu se declara, ca se voru supune vointiei puterilor Europene, pentru ca vedu impossibilitatea unei resistintie, si retinu insa dreptulu dea ajutora pre crestinii responditi prin tiér'a turcesca si nu abdice nisi odata la dreptulu legitimu, de a-si marî teritoriul loru incatua va cere trebuintele politice si geografice ale Greciei.

In intielesulu acest'a suna si proclamatiunea ministeriului Zaimis in Athenae; si preste totu declaratiunea conferintiei s'a primitu din partea grecilor numai sub conditiuni. —

Ce se tiene de cestiunea belgica, scimu atata ca votul camerei belgice, care din cause importante strategice si asiguratul linia ferata de a nu atinge pamantul francesu, a produs in pres'a francesa o fortuna forte mare. Regimulu francesu, a

FOISIORA.

Destinatia si problema omului in generalu si a invatatorului in specialu!

(din punctu de vedere alu religivnei.)

(Capeto.)

Presupunendo pre Invatatoriu ca are tôte insecurile, ce se ceru dela unu pedagogu bunn, adeca mai nainte de tôte moralitate, sciintele recerute pentru de a putea corespunde chiemârei sele precum amu aratalu mai susu, sa-si scie ttnea autoritatea inantea elevilor, sa aiba ore-si care rutina si tactu pedagogicu, se mai cere inca dela elu, pentru de-a-si implini chiemarea sea, unu ce, care e neaparat de lipsa in tôte afacerile sele, adeca zelul si iubire cáttra chiemarea sea de educatoriu alu poporului, fără de care elu e numai o arama sunatoare, care nu are nici unu pretiu internu. Fără iubire nu-si va putea implini missiunea, ca cuvintele lui superficiale fiindu, nu-si voru afla pamantu roditoriu, ci voru trece pre lângă preceperea si inim'a elevilor sei fără a le atinge; chiar elu insusi nevadiendu resultate favorabile si cadiendu pentru purtarea sea cea rece si nepasatore in disprentul atâtu alu elevilor cău si alu poporului, va despră si si va urmări in implinirea seu mai bine disu in neimplinirea missiunei sele, si unulu că a-acesta intru adeveru va si dice: quem dñi odere pedagogum fecere.

Unu educatoriu insa, care va fi plina de dragoste cáttra missiunea sea, acelui'a cui va lipsi midolele de a se face iubito elevilor sei, de a-si căstigă prin activitate tôte insusirile, ce se ceru dela unu educatoriu bunn, si acel'a intru adeveru va vedea si fructele cele mai frumosé ale osteneleloru sele. Zelulo numai si dragostea de a implini missiunea acést'a inalta, pote sa resplatésca invatatorului ostenelele sele, care obvinu la delaturarea pe-

deciloru. Si cumca invatatoriu are intru adeveru sa se lopte cu multe si grele impedimente, aceia trebuie sa o marturismu noi romanii mai cu séma si mai multu că tôte cele-lalte natiuni civilisate; ca de-si invatatoriu se pote numeră intre cei mai mari bineficatori ai omenimei, totusi mai cu séma la noi, elu este care primește din partea poporului, cea mai putina multiamire, ba de multeori chiar si nemultiamire. Pentru aceea se cere dela invatatoriu, că sa fia tare de caracteru, sa nu ia asupra sea misiunea acést'a grea din óresi-care interese materiale, căci acestea forte a rare ori lu voru indestulí, ci dragostea singura sa fia indemnul lui, intru implinirea acestei missiuni grele, numai prin zelo adeveratu si prin iubire neintresata va putea sa invinga pedecile, ce i se punu de multe ori tocmai din partea acelora, cărora le face mai multu bine, si numai o credintia tare in Ddieu si o insufletire adeveratu crestinésca pote sa-lu consoleze intru objectiunile ingrate ce le intempina, si sa-lu tienia in slatornicia pre lângă implinirea missiunei sele.

Pentru ce insa asta Invatatoriu mai cu séma numai la poporulu romanu semtieminte nemultiemtore nerecunoscatore pentru ostenelele si bineficatorile cele enorme cei ofere?

Responsulu la intrebarea acést'a e aprópe; căci cădu omolu nu e invatato, nu e umblat, cădu in elu e inradacinatul slendrianulu stramossescu, atunci elu nu seie pretiu invatatoru si printrumare nu partinesco nici pre invatatoriu, si de óresi castigarea invataturei este impreunata si cu óresi-cari grentâi la a căroru suportare se silesce prin superiorii si binevoitorii sei, atunci elu greutatea acést'a o privesce că o sarcina odiósă care o pôta silitu, si uresece pre toti aceia, cari cugeta ca suntu caus'a insarcinarei acesteia.

Acést'a judecata neintelepta si pericolosa nu o vomu puté radică si delatură dela poporulu nostru, decâtua prin luminarea lui, prin desvoltarea

spiritului si inaintarea lui in cultura de o parte, de alta insa prin iubire si resignation din partea invatatorului cáttra implinirea chiamarei sele. Si intru adeveru elu este unu factoru principalu, dela care pote sa atârne fericirea unui poporu. Pentru aceea educatoriu e datoriu sa lucre cu tôte puterile pentru de a lumina poporulu si acést'a o va putea face cu succesu déca va cresce tinerimea, ce i se incredintéza pentru educatiune, si ii va dà sub decursulu petrecerei in scola o desvoltare omnilaterală atâtu in privint'a spiritului cău si a corpului, o va intari in moralitate si in religiositate prin mijlocirea credintiei in Christosu Mantuitorulu lumei, si astfelui o va dispune că sa-si conóscă inca de tempuriu binele si reoul seu, crescendu fi adeverati natiunei si bisericiei, cari apoi petrunsi fiindu de insemnatarea culturei, nu voru mai despretius scientia, invatatur'a si pre invatatorulu, ci voru sci numeră bine-facerile unui invatatoriu care e petrunsu de chiamarea sea, voru recunoscere meritulu educationei, precum lu recunoște intru adeveru englezii, germanii, francesii si tôte popoarele cele culte.

Acést'a este problema si chiamarea invatatorului in specialu, cáttra acést'a trebue sa nisuje si esce-care educatoriu adeveratu, căci numai stradani si activitatea lui voru fi vehicululu, ce-lu va purta preste valurile vietiei si numai implinirea missiunei sele cu scumpate, constanta si solidaritatea, va putea dispune, chiaru si pre aceia, cari pote la incepere nu va voi sa recunoscă meritele lui, ca totusi se vina la cunoscintia a binelui si sa remuneredit virtutea. — Dece o! educatorilor, inarmati-ve cu scientia, pasiti cu bratii tere si virtuosu in lupt'a vietiei. Arm'a vostra este ouventulu si exemplulu. Lucrati cu amendoue in agrul Domnului si pregatiti in fii lui pamantul bunu, inimi prioritore de tôte invatatur'a si intelep- ciunea.

N. Pr.

staruit deci din tōte puterile ca senatul său pri-mesca acestu conclusu alu camerei. Anectatu de Belgulu singuru sa se oferăsca a Franci'a. —

Din Russi'a ne inscintieza belg., că prin staruindu metropolitului de N'ctu de reforma fōrte acum spre esaminare unu filologicu. Scopul e a momentosu pre terenulu ordinariu, prin ace-micsioră influența clerc' episcopii sa nu mai fie ea, ca de aci inainte alesii din statul r'achal, ci dintre preotii de mire, restringendu monachii la rugaciuni și la postu. O conditie de capetenia a projectului nou de reforma e ca de aci inainte fii preotilor sa nu mai apăru carier'a parintilor, obvenindu prin acēst'a us'tiei stricaciōne a clerului ereditariu. In legatură cu acēst'a sta desfintarea seminarielor ortodocse, cari era cuibulu „levitilor" rusesci.

Sudiu teologiei la academii și universități publice sa fia singuru datatoriu de mesura in viitoru la pregatirea pentru preotia.

Deslusiri mai detaiate la legea cea nouă de inarmare.

Deoarece stilisarea legei cei nōne de inarmare în orice limba va fi fostu pentru multi nechiera, credemus a nu fi de prisosu a dā celu putienu pentru casurile cele mai importante ale acestei legi de inarmare generala ōresi-cari deslusiri mai detaiate după Wochbl.

Legea cea nouă de inarmare indatoresce prin art. de lege 40. 1868 pre fie-care cetățianu a milită, prin urmare o absolviune prin depunerea unei tacse său prin inlocuirea unui substitut numai are locu.

Indatorirea de a intră in armata incepe cu 1. Ianuariu a anului, in care junele a inplitu 20. ani (nu anu, mai curendu că pâna acum). In fiaicare anu se chiama la assentare trei clase si toti cei apti de arme se assentează după numerul sortii pre doispredieci ani de servitii:

a) pâna la completarea contingentului de trei ani servitii la linia, siepte ani resveră și doi ani la gard'a (Landwehr)

b) dupa umplerea contingentului cei cu numeri de sōrte mai mari pre doispredieci ani servitii la garda.

Gardistii in anulu celu dintăiu trebuie sa se eserceze ca recruti 8. septamâni, după aceia se voru chiemă pre fiecare anu numai la unu eservitii de 2-3 septamâni. Remanendu insa din cele 82 batalioane gardisti căte o companie și din cele 32 escadrone totu dela a patrulea esecadronu unulu, chiaru și in vreme de pace instare copleta, asiā va si totu deuna a patra său a siese parte din gardisti schimbându-se periodice in stare activa, si acesti'a se voru licentiā numai pâna la casu de trebuintia, cari se pote ivi și in vreme de pace. —

In clas'a dintăiu au de a se infacosiā la assentare in anulu acest'a 1869, junii nascuti in anulu 1849.

Assentarea se va face din 15 Ianuariu pâna in 15. Martiu, — pentru anulu acest'a insa numai mai tardiu.

O eliberare dela datoria de a milită pote ci-neva pretinda și ajunge — totudeun'a numai temporalu pre unu anu: (§. 17.)

1. Uniculu fiu, său déca n're nici unu fiu, uniculu ginere, (acesti'a insa va veni arareori inainte, deoarece casatoria celu datoriu de a milită numai dupa esirea din clas'a a trei'a i se concede), a unui parinte neputinciosu său a unei mame ve-deve.

2. dupa mōrtea fatalui, uniculu nepotu alu unui mosiu neputinciosu său a unei bune veduve, déca n'au nici unu fiu;

3. Uniculu frate alu fratilor de totu or-fani;

incătu sustinerea parintilor, mosiloru său a fratiloru depinde dela elu intr'adeveru și si in-plinesce acēst'a datorintia. Inca si fioul necasatorit pote pretinde de a si eliberatu, déca sustinerea mamei sele aterna dela elu si elu o si sustine intr'adeveru. Că uniculu fiu, nepotu său frate se eliberă si acei'a, a căroru frati:

a) servescu in linia său resveră; (nu insa si in garda)

b) déca suntu mai mici de 18. ani;

c) déca din cau'a defectelor corporali suntu de totu neputinciosi (neapti).

Asupra pretensiunei de eliberare decide comisiunea de asentare, pre calea recursuale către ministeriul de resbelu. — Alte eliberări după legea cea nouă de inarmare nu există. — Cei eliberati de milita, precum si cei neapti da servitiul militaru (§. 56) au in proportiune in avarea loru de a platī o tacsa anumita — pentru ingrigirea invalidilor — despre carea (tacsa) va tracta o lege deosebita.

Acēsta lege este favorabila in rendulu celu dintăiu pentru studenti (§. 21).

Tineri cari au absolviu gimnasiulu superiore, scōlele reale superiore său unu institutu de investimentu asemenea acestoră său mai inaltu si acēst'a o potu documenta prin testimonii demne de credintia, său acei'a, cari studieză inca la unu atare institutu de investimentu potu face pretensioni la favorulu acest'a intru atât'a, incătu li se concede că in tempu de pace sa faca servitii activi numai unu anu :

déca ei voru intră in linia ca voluntari, si in decursu tempului de servitii se voru imbracă, in-armă si sustine pre spesele loru proprii. (la calavaria asi procură si sustineea si unu calu). Cine posede gradul corespondientu de cultura déra nu o pote documenta prin testimonii legale trebuie sa arate acēst'a printr'uu esamenu speciale si numai dupa aceea se va poté bucură de favorulu acest'a.

Dupa servitiul de unu anu se voru inseră — in tempu de pace — ca resveristi pe 9 ani.

Déca stari tineri la intrarea loru in anulu alu 20 — fără vin'a loru propria — inca n'au finit studiile, si se legitimă prin atestatu de frecuente, potu sa-si aléga insisi tempulo de servitii cându voru voi pâna la inplinirea anului alu 25. Tocma asiā le sta in voia libera si alege trup'a si garnisón'a si a locu in locointia privata, carea trebuie sa o tienă pre spesele proprii.

Si studintii seraci — la proponerea ministeriului loru, cu consensulu ministrului comunu de resbelu — se potu inrolă să voluntari pre unu anu pre spesele statului:

déca suntu ordinari la institutu de care se tienu, déca potu produce testimonii bune de moralitate si déca din obiectele principali de investimentu au avut peste totu clas'a de eminentia.

Atari voluntari după inplinirea servitiului activi de unu anu potu depune esamenu de oficeru, prin care intra in rendulu aspirantilor de oficeri si amasuratu acestui rangu se denumescu oficeri in resveră.

Pentru de a fi favoritu a face servitii activi numai unu anu, precum si pentru de a potea continua studiile si după intrarea in anulu alu 20. — celu multu pâna la inplinirea anului alu 25. — fia-care studiosu trebuie sa se insinue ca voluntario pâna la terminulu prescris — adeca pâna la 25. a acestei luni. Petitionile de insinuare suntu eliberate de timbru.

Cine nu se insinua, perde dreptulu de pretensiune la acestu favoru si intra in rendulu tuturor celor lali indatorati de a milită — la unu servitii activi de trei ani.

Dupa o ordinatiune a ministrului de resbelu r. ungurescu din 8 Ianuariu a. c. Nr. 155. se privescu intr'uu rangu cu gimnasiile superiore si scōlele reale superiore si urmatorele institute de investimentu:

a) Academ'a c. r. de arte din Vien'a; academ'a de arte din Prag'a, sustinuta de societatea patrioticilor filotechnici; scōla de belle arte dela institutu tehnicu c. r. din Craiova; scōla tecnico-industriale din Vien'a;

b) academ'a montana c. r. din Leoben si Psibräm; academ'a silvanistica c. r. din Maria-brunn.; academ'a montana si silvanistica r. unguresca din Schemnitzi; institutele economice din Altenburgulu ungurescu. Dehrecin, Chestely, Tabor si Dublany, institutele silvanistice din Veisvasser, si Eulenberg; academ'a de comerciu c. r. din Triestu, Vien'a si Prag'a si academ'a de comerciu si industria din Gratius;

c) institutu militaru veterinariu din Vien'a, incătu se privesce si că institutu civilie si institutu veterinariu din Pest'a.

d) tōte institutele de drepturi Academii si facultăti déca atari suntu autorisate din partea statului.

Medicii si medicinistii potu sa-si faca servitii loru voluntari de unu anu in spitaluri mili-

tarie, veterinarii si veterinaristi ca practicanti la vre unu escadronu de artilleria.

Spicerii potu sa-si inplinesca anulu loru voluntari de servitii intr'o specieria militaria.

Candidatii si elevii statului preotiesc ai tuturor religiunilor recunoscute prin lege se voru inrolă in garda, daru cu tōte acestea pentru continuarea studiilor loru teologice se concesiona.

Dupa primirea sacramentalui preotiesc, după instalarea loru că preoti său capelani se primesc in list'a preotilor de linia si in casuri de resbelu după trebuintia se intrebuintează ca preoti la linia, — garda său la spitaluri.

Déca atari candidati parasesc chiemarea preotiasca său studiile ei, atunci se chiama la servitii in armata.

Cu privire la oficialii de statu, professorii si invetiatorii dela institutele publice si scōlele populare, cari se tienu de linia său de garda, se concesionă la propunerea ministeriului respectiva de majestatea sea chiaru si in tempu de resbelu, déca suntu neaparatu de lipsa in oficiele loru, de altintrenarea insa se chiama la servitiul mili-tariu.

Acēst'a are valore si pentru oficialii bunurilor private ale Casei domnitorie, pentru oficialii fondurilor publice, pentru representantii tierei si ai municipiilor (cercurilor), pentru oficialii comitatensi si cetățienesci si pentru acei'a, căror'a li este incredintata administrationea politica a comunelor intratāt'a, incătu pentru ocuparea posturilor loru se ceru studii juridico-politice. De a-cestu favoru se bucura inca si oficialii dela posta, telegrafu si drumulu de feru, incătu suntu de ne-aparata lipsa pentru oficiul loru.

In fine se concesionă după unu tempu de eseritii de 8 septamâni chiemânduse in tempu de pace numai la unu eseritii periodicu de arme, toti invetiatorii scōlelor populare precum si candidatii de pre la institutele pedagogice.

Mai de departe economii de sine statatori, déca prin mostenire au devenit intr'o posessiune, locuiesc in posessiunea loru, pōrtă insisi economia, si venitul acestei economii este de ajunsu pentru sine si pentru o familia de 5. persone.

Decisinnile ce privesc marina nu ne interesa si asiā le putem omite.

Aceste otariri de altintrenare umane si accommodate inprejurărilelor vor avea totusi multe lacune in practicarea loru. Mai cu séma e apasatoria legei acēst'a pentru studintii seraci in privint'a cărrora mai acceptām inca deslusiri mai detaiate.

Suum cuique tribuere.

II.

(Urmare.)

Pretindemus noi dela unu invetitoriu o virtute cardinale: trebuie sa tiemus contu de demnitatea caracterului si a existintei sole. Una invetitoriu numai cându este intempinatu cu incredere, cu bunavointia si apetitie: numai atunci pote elu inflentia esupra copililor; caci inim'a lui este alimentata in continu de simpathiile concetenilor sei astufeliu, incătu elu este indemnatus a lăeră din tōta inim'a, din profunditatea susțelui seu in vi'a Domnului. Numai atunci munca lui va fi binecuvantata. Atunci si numai atunci totul, ce ese din gur'a lui vivifica, insufla noua viață, noua poteri, nove nisuntie spre totu ce este frumosu, spre totu ce se numesc virtute! Daru in casulu contrarui nu potem nisi macaru presupune vr'o inflentia binefacătoria, ce aru potē-o eserită atare invetitoriu asupr'a elevilor sei; pentru neincredere si ur'a, a căroru înțe este elu, trece dela cei mari la cei mititei astufeliu, incătu invetitoriu ajunge la discredit inaintea elevilor! Eaca cum se paralisează invetimentul si din astu punctu de videre spre pagub'a noastră a tuturor'a!

Unu invetitoriu dar, care are d'a se luptă pre deosebit cu miseria, ce i amenintă venitorim, si pre dealta parte cu prejudiciile, pote lucra in carier'a sea linistită fără sa fia atinsu macaru cătusi de pucioiu de acele calamități? Asl'a este întrebarea, ce ne preocupa si pre acărei resolvare aru trebui că cei mai apropii de scōla sa dea satisfacțiunile necesarie, pentru că invetimentul nostru naționalu sa chezasuiesca mai multu progresul in venitoriu! Daru invetitoriu scōlei populare

